

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618200602
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8618200602.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudcov JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. v spore žalobkyne: C. L., L. XX.X.XXXX, J. Ľ. Š. XXX/X, XXX XX D., právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie v sume 2544,75 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 5Csp/26/2018-54 zo dňa 16.11.2018 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 5Csp/26/2018-57 zo dňa 5.12.2018 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok Okresného súdu Svidník č.k. 5Csp 26/2018-54 v spojení s Dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 5Csp 26/2018-54 vo vyhovujúcom výroku a v súvisiacich výrokoch o trovách konania a súdnom poplatku a v rozsahu zrušenia vracia vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol: „
I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi sumu 1 272 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
III. Žalobcoví p r i z n á v a náhradu trov konania proti žalovanej v plnom rozsahu. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
IV. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok v sume 76 eur na účet Slovenskej pošty, a.s. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.“
Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 3 ods. 5, § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.
V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa si proti žalovanému v spore, vedenom na súde pod sp. zn. 6C/147/2015 uplatňovala nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2544,75 eura a nárok na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. V oboch uplatňovaných nárokoch bola žalobkyňa úspešná rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 6C/147/2015-68 zo dňa 6.9.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/20/2017-122 zo dňa 23.10.2017, ktoré sa stali právoplatnými dňa 23.11.2017.
Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa má nárok proti žalovanému na primerané finančné zadostučinenie. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadostučinenia, táto nesmie presahovať sumu 2 544,75 eura, o ktorú sa chcel obohatiť žalovaný na úkor žalobkyne v spore tunajšieho súdu sp. zn. 6C/147/2015. Súd priznal žalobkyňi finančné zadostučinenie v sume 1 272 eur (cca 50 % zo sumy 2 544,75 eura), ktorú považoval za primeranú, a preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.
O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. O súdnom poplatku rozhodol podľa § 2 ods. 2, § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

2. Proti rozsudku, s výnimkou zamietavého výroku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že rozsudok nedáva odpoveď na to, aká konkrétna povinnosť žalovaného alebo ktoré konkrétne právo vyplývajúce z ustanovení, ktoré sú určené na ochranu spotrebiteľa, boli porušené. Z vykonaného dokazovania, skutkových zistení a právneho posúdenia súdu prvej inštancie vysloveného v napádanom rozsudku nevyplýva, či je splnený zákonný predpoklad pre vznik nároku na finančné zadosťučinenie. Súdom uvádzané závery neumožňujú posúdiť, či v konaní vôbec boli splnené podmienky pre postup podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.. Nárok na finančné zadosťučinenie zákon nespája s postavením osoby ako spotrebiteľa, ale s porušením práva určeného na ochranu spotrebiteľa. Z toho potom vyplýva, že takýto nárok nevzniká osobe titulom jej postavenia spotrebiteľa, ale len v spojení s konkrétnym právom. Z napadnutého rozsudku je tiež nepreskúmateľné, aké konkrétne kritériá súd posudzoval pri posúdení nároku. Z obsahu rozsudku nevyplýva ani to, aké skutkové okolnosti odôvodňujú posúdenie nároku, a z akých dôkazov vyplývajú. Napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný aj čo do výšky finančného zadosťučinenia. V tomto smere súd neuviedol žiadne odôvodnenie. Aj keď výška primeraného zadosťučinenia je vecou úvahy súdu, táto úvaha nemôže byť ani svojoľná a ani nepreskúmateľná. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok, žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu 100 % trov právneho zastúpenia.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie je potrebné v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky implikované aj v čl. 46 ods. 1 ústavy. Odôvodnenie rozhodnutia je tou časťou, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Zákon stanovuje zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP) tak, aby z neho bola zrejma jeho opodstatnenosť, zákonnosť, spravodlivosť. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní opravných prostriedkov. Je nevyhnutné, aby text odôvodnenia nebol len popisný a formálny, ale aby naopak obsahoval jasné a logické argumenty, ktoré sú konzistentné a navzájom si neodporujú.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj odôvodnením napadnutého rozhodnutia a uplatnenými odvolacími námietkami, odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok nespĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP, lebo výška priznanej náhrady primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1272 eur nie je preskúmateľná. Odvolací súd nespochybňuje základ nároku žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V tejto časti odvolací súd nepovažoval uplatnené námietky vznesené žalovaným za dôvodné. Je nesporné, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 6C/147/2015 žalobkyňa úspešne uplatnila svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2544,75 Eur a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky (poplatok za odklad splátok). V odôvodnení rozhodnutia č.k. 6C/147/2015-68 zo dňa 6.9.2016 súd konštatoval, že : „Z vykonaného dokazovania je zrejme, že žalobkyňa so žalovanou uzatvorila Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300037129 dňa 4.4.2011. Na základe žiadosti žalobkyne jej bola schválená výška úveru 1 500 eur s ročnou úrokovou sadzbou 70,01%. Žalovaná si okamžite započítala poplatok 215,75 eura. Poplatok vyplýva zo služby, ktorou je možnosť odkladu splátok podľa bodu 8.1. písm. a). Ako spotrebiteľka ešte ani nevyužila takúto službu a už ju zaplatila. Dohoda o poskytnutí služby je zmluvná podmienka, ktorá nie je individuálne dojednaná (§ 53 ods. 2 OZ) a zámerom žalobkyne nebolo ísť do zmluvného vzťahu so žalovanou kvôli nej. Žiadaný úver je hneď po pripísaní na účet ponížený o sumu uvedenú v tejto Dohode a ak ju klient nevyužije, nemá nárok na jej vrátenie. Celý obsah dohody spočíva v tom, že žalobkyňa platila z tejto dohody bez ohľadu na poskytnutie tejto vedľajšej služby. Žalovaná získala prospech skôr ako spotrebiteľ a pritom službu ani neposkytla. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že úroková miera dohodnutá medzi stranami v spotrebiteľskom úvere uzavretom dňa 4.4.2011 viac ako päťnásobne (teda podstatne) prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, a preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ.

Z uvedeného teda možno uzavrieť, že v zmluve je dohodnutá úroková sadzba neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Poskytnutý úver je teda z uvedeného dôvodu bezúročný. Súd mal tiež za preukázané, že zmluva o revolvingovom úvere nemá náležitosti vyžadované zák. č. 129/2010 Z.z., a to konkrétne konečnú splatnosť (§ 9 ods. 2 písm. f/ a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/). Preto je úver vzhľadom na znenie § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona bezúročný a bez poplatkov.“ Z odôvodnenia rozhodnutia č.k. 6C/147/2015-68 zo dňa 6.9.2016 je preto zrejmé, že žalovaný ako dodávateľ sa v zmluvnom vzťahu so žalobkyňou dopustil porušenia jeho povinností vyplývajúcich mu z ust. § 53 ods. 1, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom ide o zákonné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľa.

Z obsahu odôvodnenia priznanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia však nie je zrejmé, z akých dôkazov a zistených skutkových okolností súd vychádzal pri posudzovaní rozsahu nároku žalobkyne. Z odôvodnenia nevyplýva, akými právnymi úvahami sa súd riadil, keď žalobe vyhovel čiastočne, a to čo do sumy 1272 Eur. Súd nijako bližšie nešpecifikoval a nekonkretizoval skutočnosti, na základe ktorých dospel k záveru, že žalobkyňa má nárok na polovicu z uplatnenej sumy. V tejto časti preto odvolací súd považoval napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný, a preto postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok s výnimkou zamietavého výroku zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

Z hľadiska výšky priznávaného primeraného finančného zadosťučinenia musí odôvodnenie priznanej výšky byť presvedčivé, lebo výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu, ktorá nemôže byť svojvoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti vznikutej resp. hroziacej ujmy, okolností tak na strane žalobkyne ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva žalobkyne. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia sa nemožno striktno držať ujmy, ktorá žalobkyni objektívne hrozila, resp. ktorá jej vznikla. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

V ďalšom konaní preto bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať výškou uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia (v rozsahu 1272,75 Eur, keďže v prevyšujúcej časti bola žaloba rozsudkom súdu prvej inštancie zamietnutá, pričom daný výrok nebol odvolaním napadnutý a je právoplatný) a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby zodpovedalo požiadavkám vyjadreným v ust. § 220 ods. 2 CSP.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej (§ 396 ods. 3 v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP).

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.